I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/2101

af 24. november 2021

om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Gennemsigtighed er afgørende for et velfungerende indre marked. Kommissionen har i sin meddelelse af 27. oktober 2015 med titlen »Kommissionens arbejdsprogram for 2016 — Tiden er ikke til »business as usual«« og af 16. december 2014 med titlen »Kommissionens arbejdsprogram 2015 — En ny start« udpeget behovet for at imødekomme unionsborgernes opfordring til fairness og gennemsigtighed og behovet for, at Unionen fremstår som et globalt forbillede som en prioritet. Det er afgørende, at bestræbelserne på at opnå større gennemsigtighed tager hensyn til gensidighed mellem konkurrenter.

(2) I sin beslutning af 26. marts 2019 ([3]) fremhævede Europa-Parlamentet behovet for ambitiøs offentlig landeopdelt rapportering som et redskab til at øge virksomhedsgennemsigtighed og øge offentlig indsigt. Parallelt med arbejdet i Rådet for at bekæmpe selskabsskatteundgåelse er der brug for øget offentlig indsigt i den selskabsskat, der betales af multinationale virksomheder, der udfører aktiviteter i Unionen, for yderligere at fremme virksomhedsgennemsigtighed og -ansvar og dermed bidrage til vore samfunds velfærd. En sådan indsigt er også nødvendig for at fremme en mere velfunderet offentlig debat, navnlig om i hvilken grad visse multinationale virksomheder, der er aktive i Unionen, overholder skattereglerne og konsekvenserne af overholdelsen af skattereglerne for realøkonomien.

([1]) EUT C 487 af 28.12.2016, s. 62.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 27.3.2019 (EUT C 108 af 26.3.2021, s. 623) og Rådets førstebehandlingsholdning af 28.9.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 11.11.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([3]) EUT C 108 af 26.3.2021, s. 8.

Fastsættelsen af fælles regler om gennemsigtighed i selskabsbeskatningen vil også tjene almene økonomiske interesser ved at give ensartede garantier i hele Unionen med hensyn til beskyttelse af investorer, kreditorer og andre tredjeparter generelt og dermed bidrage til at genoprette unionsborgernes tillid til de nationale skattesystemers fairness. En sådan offentlig indsigt kan opnås ved hjælp af en rapport om selskabsskatteoplysninger, uanset hvor den øverste modervirksomhed i en multinational koncern er etableret.

(3) Offentlig landeopdelt rapportering er et effektivt og hensigtsmæssigt værktøj til at øge gennemsigtigheden vedrørende multinationale virksomheders aktiviteter og til at give offentligheden mulighed for at vurdere disse aktiviteters indvirkning på realøkonomien. Det forbedrer også aktionærers mulighed for korrekt at evaluere de risici, som virksomheder tager, fører til investeringsstrategier baseret på nøjagtige oplysninger og styrker beslutningstageres mulighed for at vurdere effektiviteten og virkningen af national lovgivning. Offentlig indsigt bør ske uden at skade investeringsklimaet i Unionen eller konkurrenceevnen for EU-virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([4]).

(4) Offentlig landeopdelt rapportering vil sandsynligvis også have en positiv indvirkning på arbejdstagernes ret til information og høring som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF ([5]) og, gennem øget viden om virksomhedernes aktiviteter, på kvaliteten af den dialog, der finder sted i virksomhederne.

(5) Efter Det Europæiske Råds konklusioner af 22. maj 2013 blev der indført en revisionsklausul i direktiv 2013/34/EU. Denne revisionsklausul pålagde Kommissionen at overveje muligheden for at indføre et krav til store virksomheder i yderligere erhvervssektorer om hvert år at udarbejde en landeopdelt rapport under hensyntagen til udviklingen i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og resultaterne af relaterede europæiske initiativer.

(6) Unionen har allerede indført offentlig landeopdelt rapportering for banksektoren ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([6]) samt for udvindingsindustrien og skovbruget ved direktiv 2013/34/EU.

(7) Med indførelsen af offentlig landeopdelt rapportering ved dette direktiv bliver Unionen en global leder med hensyn til at fremme finansiel gennemsigtighed og virksomhedsgennemsigtighed.

(8) Mere gennemsigtighed i offentliggørelsen af finansielle oplysninger vil være til gavn for alle, da civilsamfundet vil blive mere involveret, de ansatte bedre informeret og investorerne mindre risikosky. Desuden vil virksomheder nyde godt af bedre forbindelser med interessenter, hvilket vil føre til større stabilitet, samt til lettere adgang til finansiering som følge af en klarere risikoprofil og et forbedret omdømme.

(9) Kommissionen definerede i sin meddelelse af 25. oktober 2011 med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« virksomheders sociale ansvar som virksomheders ansvar for deres indvirkning på samfundet. Virksomheders sociale ansvar bør styres af virksomhederne. Offentlige myndigheder kan spille en støttende rolle gennem en intelligent blanding af frivillige politiske foranstaltninger og, hvor det er nødvendigt, supplerende regulering. Virksomheder kan gå længere end blot at overholde reglerne og blive socialt ansvarlige ved at integrere yderligere sociale, miljømæssige eller etiske hensyn, forbrugerhensyn eller menneskeretlige hensyn i deres forretningsstrategier og -aktiviteter.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(10) Offentligheden bør kunne få indsigt i en koncerns samlede aktiviteter, hvis koncernen har visse typer af enheder etableret i Unionen. For koncerner, der kun udøver aktiviteter inden for Unionen gennem dattervirksomheder eller filialer, bør disse dattervirksomheder og filialer offentliggøre rapporten om den øverste modervirksomhed og gøre den tilgængelig. Hvis disse oplysninger eller rapporten ikke er til rådighed, eller hvis den øverste modervirksomhed ikke stiller alle de nødvendige oplysninger til rådighed for dattervirksomhederne eller filialerne, bør dattervirksomhederne og filialerne udarbejde. offentliggøre og tilgængeliggøre en rapport om selskabsskatteoplysninger, der indeholder alle de oplysninger, de er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet, og en erklæring om, at deres øverste modervirksomhed ikke stillede de nødvendige oplysninger til rådighed. Af hensyn til proportionalitet og effektivitet bør forpligtelsen til at offentliggøre rapporten om selskabsskatteoplysninger og gøre den tilgængelig imidlertid begrænses til mellemstore og store dattervirksomheder, der er etableret i Unionen, og til filialer af en sammenlignelig størrelse, der er oprettet i Unionen. Anvendelsesområdet for direktiv 2013/34/EU bør derfor udvides til også at omfatte filialer, som er oprettet i en medlemsstat af en virksomhed, der er etableret uden for Unionen, og som har en retlig form, der kan sammenlignes med de virksomhedsformer, der er anført i bilag I til direktiv 2013/34/EU. Filialer, der er blevet lukket som omhandlet i artikel 37, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ([7]), bør ikke længere være underlagt rapporteringsforpligtelserne fastsat i nærværende direktiv.

(11) Multinationale koncerner og, hvor det er relevant, visse separate virksomheder bør offentliggøre en rapport om selskabsskatteoplysninger, hvor de overstiger en vis størrelse med hensyn til omsætningens beløb i en periode på to regnskabsår i træk, afhængigt af koncernens konsoliderede omsætning eller den separate virksomheds omsætning. Tilsvarende bør en sådan forpligtelse ophøre med at gælde, hvor disse omsætninger ikke længere overstiger det relevante beløb i en periode på to regnskabsår i træk. I sådanne tilfælde bør den multinationale koncern eller den separate virksomhed stadig være underlagt forpligtelsen til at rapportere om det første regnskabsår efter det seneste regnskabsår, hvor dens omsætning oversteg det relevante beløb. En sådan multinational koncern eller separat virksomhed bør underlægges rapporteringsforpligtelsen igen, når dens omsætning på ny overstiger det relevante beløb i en periode på to regnskabsår i træk. I betragtning af den brede vifte af regnskabsmæssige begrebsrammer, som regnskaber kan overholde, og med henblik på at fastlægge anvendelsesområdet bør »omsætning« for virksomheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, have samme betydning som »nettoomsætning« og forstås i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale regnskabsmæssige begrebsramme. Artikel 43, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 86/635/EØF ([8]) og artikel 66, stk. 2, i Rådets direktiv 91/674/EØF ([9]) indeholder definitioner vedrørende fastlæggelsen af henholdsvis et kreditinstituts eller et forsikringsselskabs nettoomsætning. For andre virksomheder bør omsætningen vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for udarbejdelsen af deres regnskaber. Med henblik på indholdet af rapporten om selskabsskatteoplysninger bør en anden definition af omsætning dog finde anvendelse.

(12) For at undgå dobbeltrapportering for banksektoren bør øverste modervirksomheder og separate virksomheder, der er underlagt direktiv 2013/36/EU, og som i den rapport, de udarbejder i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 89, medtager alle deres aktiviteter og i givet fald alle deres tilknyttede virksomheders aktiviteter, der indgår i deres konsoliderede regnskab, herunder aktiviteter, der ikke er omfattet af bestemmelserne i tredje del, afsnit I, kapitel 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([10]), fritages fra rapporteringskravene i nærværende direktiv.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

([8]) Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

([9]) Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(13) Rapporten om selskabsskatteoplysninger bør, hvor det er relevant, indeholde en liste over alle de dattervirksomheder, der er etableret i Unionen eller i skattejurisdiktioner opført i bilag I og, hvor det er relevant, i bilag II til den relevante version af Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, for så vidt angår det relevante regnskabsår. For at undgå at skabe en administrative byrde bør den øverste modervirksomhed kunne henholde sig til den liste over dattervirksomheder, der indgår i den øverste modervirksomheds konsoliderede regnskab. Rapporten om selskabsskatteoplysninger bør også indeholde oplysninger om alle aktiviteter i alle de tilknyttede virksomheder i koncernen konsolideret i den øverste modervirksomheds regnskaber eller, alt efter omstændighederne, oplysninger om alle aktiviteter i den separate virksomhed. Oplysningerne bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at muliggøre effektiv offentlig indsigt, for at sikre, at offentliggørelse ikke giver anledning til uforholdsmæssigt store risici eller ulemper for virksomheder med hensyn til konkurrenceevne eller med hensyn til misfortolkninger vedrørende de berørte virksomheder. Rapporten om selskabsskatteoplysninger bør være tilgængelig senest 12 måneder efter balancetidspunktet. Kortere frister for offentliggørelsen af regnskaber bør ikke finde anvendelse for rapporten om selskabsskatteoplysninger. De bestemmelser, der indføres ved dette direktiv, berører ikke bestemmelserne i direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

(14) For at undgå at skabe en administrative byrde bør virksomhederne, når de udarbejder en rapport om selskabsskatteoplysninger i overensstemmelse med nærværende direktiv, have ret til at fremlægge oplysningerne på grundlag af de rapporteringsinstrukser, der er fastsat i afsnit III, del B og C, i bilag III til Rådets direktiv 2011/16/EU ([11]). Rapporten om selskabsskatteoplysninger bør gøre rede for det anvendte system for regnskabsaflæggelse. Rapporten om selskabsskatteoplysninger kan desuden indeholde en overordnet beskrivende del, hvori eventuelle væsentlige forskelle på koncernniveau mellem den beregnede skat og den betalte skat uddybes under hensyntagen til tilsvarende beløb i de foregående regnskabsår.

(15) Det er vigtigt at sikre, at data er sammenlignelige. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge en fælles skabelon og elektroniske rapporteringsformater, som bør være maskinlæsbare, for fremlæggelse af rapporten om selskabsskatteoplysninger i henhold til nærværende direktiv. I forbindelse med fastlæggelsen af denne skabelon og disse rapporteringsformater bør Kommissionen tage hensyn til de fremskridt, der er gjort med digitalisering af og adgang til oplysninger offentliggjort af virksomheder, navnlig for så vidt angår udviklingen af det fælles europæiske adgangspunkt som foreslået i dens meddelelse af 24. september 2020 med titlen »En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan«. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([12]).

(16) For at sikre, at der er er tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til at give borgerne mulighed for bedre at kunne vurdere de multinationale virksomheders bidrag til samfundets velfærd i hver enkelt medlemsstat, bør oplysningerne anføres pr. medlemsstat. Oplysningerne vedrørende de multinationale virksomheders aktiviteter bør desuden vises med en høj detaljeringsgrad i forbindelse med visse skattejurisdiktioner i tredjelande, der giver anledning til særlige udfordringer. For alle andre tredjelandsaktiviteter bør oplysningerne gives i samlet form, medmindre virksomheden ønsker at fremlægge mere detaljerede oplysninger.

(17) For visse skattejurisdiktioner bør der vises oplysninger med en høj detaljeringsgrad. Rapporten om selskabsskatteoplysninger bør altid indeholde oplysninger særskilt for hver jurisdiktion, som er medtaget i bilagene til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner ([13]) og de efterfølgende ajourføringer heraf, som specifikt godkendes to gange om året, sædvanligvis i februar og oktober, og offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. Bilag I til nævnte rådskonklusioner indeholder »EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner«, mens bilag II indeholder »Status for samarbejdet med EU vedrørende de

([11]) Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([13]) Jf. Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og bilagene hertil (EUT C 413 I af 12.10.2021, s. 1).

tilsagn, der er afgivet af samarbejdsvillige jurisdiktioner om at gennemføre principper for god forvaltning på skatteområdet«. For så vidt angår bilag I bør de berørte jurisdiktioner være dem, der er opført på listen den 1. marts i det regnskabsår, for hvilket rapporten om selskabsskatteoplysninger skal udarbejdes. For så vidt angår bilag II bør de berørte jurisdiktioner være dem, der er nævnt i bilag II den 1. marts i det regnskabsår, for hvilket rapporten om selskabsskatteoplysninger skal udarbejdes, og den 1. marts i det foregående regnskabsår.

(18) Umiddelbar offentliggørelse af de data, der skal medtages i rapporten om selskabsskatteoplysninger, kan i visse tilfælde alvorligt skade en virksomheds kommercielle position. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at tillade virksomheder at udsætte offentliggørelsen af specifikke oplysninger i et begrænset antal år, forudsat at de klart oplyser om eksistensen af udsættelsen, giver en begrundet redegørelse herfor i rapporten og dokumenterer grundlaget for begrundelsen. De oplysninger, som virksomhederne udelader, bør offentliggøres i en senere rapport. Oplysninger om skattejurisdiktioner, der er anført i bilag I og II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, bør aldrig udelades.

(19) For at styrke virksomhedsgennemsigtighed og -ansvar over for investorer, kreditorer, andre tredjeparter og offentligheden og for at sikre hensigtsmæssig forvaltning bør medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for den øverste modervirksomhed eller den separate virksomhed, som er etableret i Unionen, og som har pligt til at udarbejde og offentliggøre rapporten om selskabsskatteoplysninger og gøre den tilgængelig, være kollektivt ansvarlige for at sikre overholdelse af rapporteringsforpligtelserne i henhold til dette direktiv. Da medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne i de dattervirksomheder, der er etableret i Unionen, og som kontrolleres af en øverste modervirksomhed, der er etableret uden for Unionen, eller den eller de personer, der har ansvaret for at opfylde offentlighedsformaliteterne for filialen, vil kunne have begrænset kendskab til indholdet af den rapport om selskabsskatteoplysninger, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller kun i begrænset grad vil være i stand til at indhente sådanne oplysninger eller en sådan rapport fra den øverste modervirksomhed, bør det være disse medlemmers eller disse personers ansvar at sikre efter bedste overbevisning og evne, at rapporten om selskabsskatteoplysninger for den øverste modervirksomhed eller separate virksomhed er blevet udarbejdet og offentliggjort på en måde, der er i overensstemmelse med dette direktiv, eller at dattervirksomheden eller filialen i overensstemmelse med dette direktiv har udarbejdet, offentliggjort og gjort alle de oplysninger, som de er i besiddelse af, har indhentet eller har erhvervet, tilgængelige. Hvor oplysningerne eller rapporten er ufuldstændige, bør det desuden være disse medlemmers eller disse personers ansvar at offentliggøre en erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den separate virksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed.

(20) For at sikre offentligt kendskab til omfanget af og overholdelsen af rapporteringsforpligtelserne indført i direktiv 2013/34/EU ved nærværende direktiv bør medlemsstaterne kræve, at revisorer og revisionsfirmaer angiver, om en virksomhed var forpligtet til at offentliggøre en rapport om selskabsskatteoplysninger og i givet fald, om denne rapport blev offentliggjort.

(21) Medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte bestemmelser om sanktioner og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse sanktioner håndhæves i henhold til direktiv 2013/34/EU, finder anvendelse på overtrædelser af de nationale bestemmelser om visse virksomheders og filialers offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger, der vedtages i medfør af nærværende direktiv.

(22) Dette direktiv tager sigte på at øge virksomhedsgennemsigtighed og skabe større gennemsigtighed og offentlig indsigt i selskabsskatteoplysninger ved at tilpasse den eksisterende retlige ramme for selskabers forpligtelser til at offentliggøre rapporter til beskyttelse af såvel selskabsdeltageres som tredjemands interesser som omhandlet i artikel 50, stk. 2, litra g), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Som Domstolen fastslog i sag C-97/96 Verband Deutsche Daihatsu-Händler ([14]), tales der navnlig i artikel 50, stk. 2, litra g), i TEUF generelt om at beskytte »tredjemands« interesser uden at sondre mellem eller udelukke kategorier af tredjemænd. Udtrykket »tredjemand« er således bredere end investorer og kreditorer og omfatter andre interesserede tredjeparter, herunder

([14]) Domstolens dom af 4. december 1997, Verband Deutsche Daihatsu-Händler, sag C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

konkurrenter og offentligheden. Desuden kan det mål om at gennemføre etableringsfriheden, der meget bredt formuleret er fastsat for institutionerne ved artikel 50, stk. 1, i TEUF, ikke indskrænkes ved bestemmelserne i artikel 50, stk. 2, i TEUF. Da dette direktiv kun vedrører forpligtelsen til at offentliggøre rapporter om selskabsskatteoplysninger og ikke vedrører skatteharmonisering, er artikel 50, stk. 1, i TEUF det korrekte retsgrundlag.

(23) For at sikre et velfungerende indre marked og lige konkurrencevilkår for Unionens og tredjelandes multinationale virksomheder bør Kommissionen fortsat undersøge mulighederne for øget fairness og skattemæssig gennemsigtighed. Navnlig bør Kommissionen inden for rammerne af revisionsklausulen bl.a. undersøge, om en fuldstændig opdeling vil øge dette direktivs effektivitet.

(24) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(25) Dette direktiv tager højde for interesserede parters betænkeligheder vedrørende behovet for at tackle forvridninger på det indre marked uden at bringe Unionens konkurrenceevne i fare. Det bør ikke medføre en unødvendig administrativ byrde for virksomheder. Overordnet set, inden for rammerne af dette direktiv, står omfanget af de oplysninger, der skal offentliggøres, i rimeligt forhold til målet om at øge virksomhedsgennemsigtighed og offentlig indsigt. Dette direktiv overholder derfor de grundlæggende rettigheder og principperne anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(26) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(27) Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykke:

»1a. De samordningsforanstaltninger, der foreskrives ved artikel 48a-48e og artikel 51, finder ligeledes anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende filialer, som er oprettet i en medlemsstat af en virksomhed, der ikke er underlagt en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de virksomhedsformer, der er opført i bilag I. Artikel 2 finder anvendelse for så vidt angår disse filialer, i det omfang artikel 48a-48e og artikel 51 finder anvendelse på sådanne filialer.«

2) Efter artikel 48 indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL 10a

RAPPORT OM SELSKABSSKATTEOPLYSNINGER

Artikel 48a

Definitioner vedrørende rapportering af selskabsskatteoplysninger

1. I dette kapitel forstås ved:

1) »øverste modervirksomhed«: en virksomhed, som udarbejder det konsoliderede regnskab for den største helhed af virksomheder

2) »konsolideret regnskab«: det regnskab, der udarbejdes af en modervirksomhed i en koncern, og hvori aktiverne, passiverne, egenkapitalen, indtægterne og udgifterne præsenteres som for en enkelt økonomisk enhed

3) »skattejurisdiktion«: en statslig eller ikkestatslig jurisdiktion med skatteautonomi for så vidt angår selskabsskat

4) »separat virksomhed«: en virksomhed, som ikke indgår i en koncern som defineret i artikel 2, nr. 11).

2. I dette direktivs artikel 48b har »omsætning« samme betydning som:

a) »nettoomsætning« for virksomheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som ikke anvender internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget på grundlag af forordning (EF) nr. 1606/2002, eller

b) »omsætning« som defineret af eller som omhandlet i den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for udarbejdelsen af regnskaberne, for andre virksomheder.

Artikel 48b

Virksomheder og filialer med pligt til at rapportere om selskabsskatteoplysninger

1. Medlemsstaterne pålægger øverste modervirksomheder, der er underlagt deres nationale lovgivning, og hvis konsoliderede omsætning på deres balancetidspunkt for hvert af de seneste to regnskabsår i træk oversteg et samlet beløb på 750 000 000 EUR som afspejlet i deres konsoliderede regnskaber, at udarbejde, offentliggøre og gøre en rapport om selskabsskatteoplysninger tilgængelig for så vidt angår det andet af disse to regnskabsår i træk.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at en øverste modervirksomhed ikke længere er underlagt rapporteringsforpligtelserne fastsat i første afsnit, hvor den samlede konsoliderede omsætning på dens balancetidspunkt falder under 750 000 000 EUR for hvert af de seneste to regnskabsår i træk som afspejlet i dens konsoliderede regnskab.

Medlemsstaterne pålægger separate virksomheder, der er underlagt deres nationale lovgivning, og hvis omsætning på deres balancetidspunkt for hvert af de to seneste to regnskabsår i træk oversteg et samlet beløb på 750 000 000 EUR som afspejlet i deres årsregnskaber, at udarbejde, offentliggøre og gøre en rapport om selskabsskatteoplysninger tilgængelig for så vidt angår det andet af disse to regnskabsår i træk.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at en separat virksomhed ikke længere er underlagt rapporteringsforpligtelserne fastsat i tredje afsnit, hvor omsætningen på dens balancetidspunkt falder under et samlet beløb på 750 000 000 EUR for hvert af de seneste to regnskabsår i træk som afspejlet i dens regnskaber.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at reglen i stk. 1 ikke finder anvendelse på separate virksomheder eller øverste modervirksomheder og deres tilknyttede virksomheder, hvor sådanne virksomheder, herunder deres filialer, er etableret eller har deres faste forretningssted eller permanente erhvervsmæssige aktivitet inden for en enkelt medlemsstats område og ingen anden skattejurisdiktion.

3. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at reglen i denne artikels stk. 1 ikke finder anvendelse på separate virksomheder og øverste modervirksomheder, hvor sådanne virksomheder eller deres tilknyttede virksomheder offentliggør en rapport i overensstemmelse med artikel 89 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (*), som indeholder oplysninger om samtlige deres aktiviteter og, for så vidt angår øverste modervirksomheder, om samtlige aktiviteter i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i det konsoliderede regnskab.

4. Medlemsstaterne pålægger mellemstore og store dattervirksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 3 og 4, der er underlagt deres nationale lovgivning og er kontrolleret af en øverste modervirksomhed, der ikke er underlagt en medlemsstats lovgivning, hvor den konsoliderede omsætning på dens balancetidspunkt for hvert af de seneste to regnskabsår i træk oversteg et samlet beløb på 750 000 000 EUR som afspejlet i dens konsoliderede regnskab, at offentliggøre og gøre en rapport om selskabsskatteoplysninger tilgængelig vedrørende denne øverste modervirksomhed for så vidt angår det andet af disse to regnskabsår i træk.

Hvor disse oplysninger eller denne rapport ikke foreligger, anmoder dattervirksomheden dens øverste modervirksomhed om at give den alle oplysninger, der er nødvendige for, at den kan opfylde sine forpligtelser i henhold til første afsnit. Hvis den øverste modervirksomhed ikke giver alle de nødvendige oplysninger, udarbejder, offentliggør og gør dattervirksomheden en rapport om selskabsskatteoplysninger tilgængelig med alle oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller har erhvervet, samt en erklæring om, at dens øverste modervirksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at mellemstore og store dattervirksomheder ikke længere er underlagt rapporteringsforpligtelserne i dette stykke, hvor den øverste modervirksomheds samlede konsoliderede omsætning på dens balancetidspunkt falder under 750 000 000 EUR for hvert af de seneste to regnskabsår i træk som afspejlet i dens konsoliderede regnskab.

5. Medlemsstaterne pålægger filialer, der er oprettet på deres område af virksomheder, der ikke er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, at offentliggøre og gøre en rapport om selskabsskatteoplysninger tilgængelig vedrørende den øverste modervirksomhed eller den separate virksomhed, der er omhandlet i sjette afsnit, litra a), for så vidt angår det andet af de seneste to regnskabsår i træk.

Hvor disse oplysninger eller denne rapport ikke foreligger, anmoder den eller de personer, der har ansvaret for at opfylde offentlighedsformaliteterne omhandlet i artikel 48e, stk. 2, den øverste modervirksomhed eller den separate virksomhed, der er omhandlet i nærværende stykkes sjette afsnit, litra a), om at give dem alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser.

I det tilfælde at ikke alle nødvendige oplysninger gives, udarbejder, offentliggør og gør filialen en rapport om selskabsskatteoplysninger tilgængelig med alle oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller har erhvervet, samt en erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den separate virksomhed ikke stillede de nødvendige oplysninger til rådighed.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at rapporteringsforpligtelserne fastsat i dette stykke kun finder anvendelse på filialer, som har en nettoomsætning, som oversteg tærsklen som gennemført i henhold til artikel 3, stk. 2, for hvert af de seneste to regnskabsår i træk.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at en filial, der er underlagt rapporteringsforpligtelserne i henhold til dette stykke, ikke længere er underlagt disse forpligtelser, hvor dens nettoomsætning falder under tærsklen som gennemført i henhold til artikel 3, stk. 2, for hvert af de seneste to regnskabsår i træk.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at reglerne fastsat i dette stykke kun finder anvendelse på en filial, hvor følgende kriterier er opfyldt:

a) Den virksomhed, der har oprettet filialen, er enten en tilknyttet virksomhed i en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, og hvis konsoliderede omsætning på dens balancetidspunkt for hvert af de seneste to regnskabsår i træk oversteg et samlet beløb på 750 000 000 EUR som afspejlet i dens konsoliderede regnskab, eller en separat virksomhed, hvis omsætning på dens balancetidspunkt for hvert af de seneste to regnskabsår i træk oversteg et samlet beløb på 750 000 000 EUR som afspejlet i dens regnskab, og

b) den øverste modervirksomhed, der er omhandlet i dette afsnits litra a), har ikke en mellemstor eller stor dattervirksomhed som omhandlet i stk. 4.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at en filial ikke længere er underlagt rapporteringsforpligtelserne fastsat i dette stykke, hvor kriteriet fastlagt i litra a) ikke længere er opfyldt i to regnskabsår i træk.

6. Medlemsstaterne anvender ikke bestemmelserne fastsat i denne artikels stk. 4 og 5, hvor en rapport om selskabsskatteoplysninger er udarbejdet af en øverste modervirksomhed eller en separat virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, på en måde, der er i overensstemmelse med artikel 48c og opfylder følgende kriterier:

a) Den stilles gratis til rådighed for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart:

   i) på webstedet for denne øverste modervirksomhed eller denne separate virksomhed

   ii) på mindst et af Unionens officielle sprog

   iii) senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, som rapporten er udarbejdet for, og

b) den identificerer navn og hjemsted for en enkel dattervirksomhed eller navn og adresse på en enkel filial, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som har offentliggjort en rapport i overensstemmelse med artikel 48d, stk. 1.

7. Medlemsstaterne pålægger dattervirksomheder eller filialer, som ikke er underlagt bestemmelserne i denne artikels stk. 4 og 5, at offentliggøre en rapport om selskabsskatteoplysninger og gøre den tilgængelig, hvor sådanne dattervirksomheder eller filialer udelukkende har som formål at omgå rapporteringskravene fastsat i dette kapitel.

Artikel 48c

Indholdet af rapporten om selskabsskatteoplysninger

1. Rapporten om selskabsskatteoplysninger, der kræves i henhold til artikel 48b, skal indeholde oplysninger om samtlige aktiviteter i den separate virksomhed eller den øverste modervirksomhed, herunder aktiviteterne i alle tilknyttede virksomheder, som indgår i det konsoliderede regnskab for det relevante regnskabsår.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 omfatter:

a) navnet på den øverste modervirksomhed eller den separate virksomhed, det pågældende regnskabsår, den valuta, der er anvendt ved udarbejdelsen af rapporten, og, hvor det er relevant, en liste over alle dattervirksomheder, der indgår i den øverste modervirksomheds konsoliderede regnskab for det relevante regnskabsår, og som er etableret i Unionen eller i skattejurisdiktioner anført i bilag I og II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner

b) en kort beskrivelse af deres aktiviteter

c) antal beskæftigede udregnet i fuldtidsækvivalenter

d) omsætningen, der skal beregnes som:

i) summen af nettoomsætningen, andre driftsindtægter, indtægter af kapitalinteresser, eksklusive udbytte fra tilknyttede virksomheder, indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, andre renteindtægter og tilsvarende indtægter som anført i dette direktivs bilag V og VI, eller

ii) indtægterne som defineret af den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for udarbejdelsen af regnskaberne, eksklusive værdireguleringer og udbytte fra tilknyttede virksomheder

e) resultatet før skat

f) beregnet selskabsskat i det relevante regnskabsår, der skal beregnes som den aktuelle skatteomkostning indregnet af det skattepligtige overskud eller underskud i regnskabsåret for virksomheder og filialer i den relevante skattejurisdiktion

g) selskabsskat betalt kontant, der skal beregnes som selskabsskat indbetalt i det relevante regnskabsår for virksomheder og filialer i den relevante skattejurisdiktion, og

h) akkumuleret overskud ved udgangen af det relevante regnskabsår.

Med henblik på litra d) inkluderer omsætningen transaktioner med forbundne parter.

Med henblik på litra f) afspejler den aktuelle skatteomkostning alene virksomhedens aktiviteter i det relevante regnskabsår og omfatter ikke udskudte skatter eller hensættelser til usikre skatteforpligtelser.

Med henblik på litra g) omfatter den betalte skat indeholdt skat, der er betalt af andre virksomheder vedrørende betalinger til virksomheder og filialer i en koncern.

Med henblik på litra h) betyder akkumuleret overskud summen af overskuddene fra tidligere regnskabsår og det relevante regnskabsår, for hvilke der endnu ikke er truffet beslutning om udlodning. Med hensyn til filialer er det akkumulerede overskud det akkumulerede overskud for den virksomhed, som har oprettet filialen.

3. Medlemsstaterne tillader, at oplysningerne i denne artikels stk. 2 rapporteres på grundlag af de rapporteringsinstrukser, der er omhandlet i afdeling III, del B og C, i bilag III til Rådets direktiv 2011/16/EU (**).

4. Oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3 præsenteres ved hjælp af en fælles skabelon og elektroniske rapporteringsformater, som er maskinlæsbare. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter denne fælles skabelon og disse elektroniske rapporteringsformater. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

5. Rapporten om selskabsskatteoplysninger præsenterer oplysningerne omhandlet i stk. 2 eller 3 separat for hver medlemsstat. Hvor en medlemsstat omfatter flere skattejurisdiktioner, samles oplysningerne på medlemsstatsniveau.

Rapporten om selskabsskatteoplysninger præsenterer også oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 2 eller 3 særskilt for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, for hvilket rapporten skal udarbejdes, er opført i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, og giver sådanne oplysninger særskilt for hver skattejurisdiktion, som den 1. marts i det regnskabsår, for hvilket rapporten skal udarbejdes, og den 1. marts i det foregående regnskabsår var nævnt i bilag II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Rapporten om selskabsskatteoplysninger præsenterer også oplysningerne omhandlet i stk. 2 eller 3 i samlet form for andre skattejurisdiktioner.

Oplysningerne fordeles på hver relevant skattejurisdiktion på grundlag af etableringssted, eksistensen af et fast forretningssted eller en permanent erhvervsmæssig aktivitet, der i kraft af koncernens eller den separate virksomheds aktiviteter kan være skattepligtig i den pågældende skattejurisdiktion.

Hvor flere tilknyttede virksomheders aktiviteter kan være skattepligtige i en og samme skattejurisdiktion, skal oplysningerne vedrørende den pågældende skattejurisdiktion udgøre summen af oplysningerne vedrørende sådanne aktiviteter for hver af de tilknyttede virksomheder og deres filialer i den pågældende skattejurisdiktion.

Oplysninger om enhver særlig aktivitet må ikke samtidig tilskrives mere end én skattejurisdiktion.

6. Medlemsstaterne kan tillade, at en eller flere specifikke oplysninger, der ellers kræves offentliggjort i henhold til stk. 2 eller 3, midlertidigt kan udelades af rapporten, hvor offentliggørelsen heraf kan volde betydelig skade for den kommercielle position for de virksomheder, som rapporten vedrører. Enhver udeladelse angives tydeligt i rapporten sammen med en behørigt begrundet redegørelse for grundene herfor.

Medlemsstaterne sikrer, at alle oplysninger, der er udeladt i medfør af første afsnit, offentliggøres i en senere rapport om selskabsskatteoplysninger inden for en frist på højst fem år fra datoen for deres oprindelige udeladelse.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, der vedrører skattejurisdiktioner, der er anført i bilag I og II til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som omhandlet i denne artikels stk. 5, aldrig må udelades.

7. Rapporten om selskabsskatteoplysninger kan, hvor det er relevant på koncernniveau, indeholde en overordnet beskrivende del, hvori eventuelle væsentlige forskelle mellem de beløb, der oplyses i henhold til stk. 2, litra f) og g), forklares, hvis det er relevant under hensyntagen til tilsvarende beløb i de foregående regnskabsår.

8. Den valuta, der anvendes i rapporten om selskabsskatteoplysninger, skal være den samme, som er anvendt i den øverste modervirksomheds konsoliderede regnskab eller den separate virksomheds årsregnskab. Medlemsstaterne må ikke kræve, at denne rapport offentliggøres i en anden valuta end den valuta, der er anvendt i regnskaberne.

I det tilfælde, der er nævnt i artikel 48b, stk. 4, andet afsnit, skal den valuta, der anvendes i rapporten om selskabsskatteoplysninger, dog være den valuta, hvori dattervirksomheden offentliggør sit årsregnskab.

9. De medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan omregne tærsklen på 750 000 000 EUR til deres nationale valutaer. Ved denne omregning anvender disse medlemsstater den valutakurs, som blev fastsat den 21. december 2021 og er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Disse medlemsstater kan runde tærsklerne op eller ned med højst 5 % for at få et rundt tal i de nationale valutaer.

Tærsklerne omhandlet i artikel 48b, stk. 4 og 5, omregnes til et tilsvarende beløb i den nationale valuta i ethvert relevant tredjeland ved at anvende den valutakurs, der blev fastsat den 21. december 2021, afrundet til nærmeste tusinde.

10. Det skal fremgå af rapporten om selskabsskatteoplysninger, om den er udarbejdet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 eller 3.

Artikel 48d

Offentliggørelse og tilgængelighed

1. Rapporten om selskabsskatteoplysninger og erklæringen nævnt i dette direktivs artikel 48b offentliggøres senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, som rapporten er udarbejdet for, som fastsat af hver medlemsstat i overensstemmelse med artikel 14-28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 (***) og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med artikel 36 i Rådets direktiv (EU) 2017/1132.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den rapport om selskabsskatteoplysninger og den erklæring, som virksomhederne offentliggør i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, gøres gratis tilgængelige for offentligheden på mindst ét af Unionens officielle sprog senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, som rapporten er udarbejdet for, på webstedet for:

a) virksomheden, hvor artikel 48b, stk. 1, finder anvendelse

b) dattervirksomheden eller en tilknyttet virksomhed, hvor artikel 48b, stk. 4, finder anvendelse, eller

c) filialen eller den virksomhed, som har oprettet filialen, eller en tilknyttet virksomhed, hvor artikel 48b, stk. 5, finder anvendelse.

3. Medlemsstaterne kan fritage virksomheder for at anvende reglerne fastsat i denne artikels stk. 2, hvor den rapport om selskabsskatteoplysninger, der offentliggøres i henhold til denne artikels stk. 1, samtidig gøres tilgængelig for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart, på webstedet for det register, der er omhandlet i artikel 16 i direktiv (EU) 2017/1132, og gratis for enhver tredjepart i Unionen. Virksomhedernes og filialernes websteder som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 skal indeholde oplysninger om denne fritagelse og en henvisning til det relevante registers websted.

4. Rapporten omhandlet i artikel 48b, stk. 1, 4, 5, 6 og 7, og, hvor det er relevant, erklæringen omhandlet i nævnte artikels stk. 4 og 5, skal forblive tilgængelig på det relevante websted i mindst fem år i træk.

Artikel 48e

Ansvar for udarbejdelse, offentliggørelse og tilgængeliggørelse af rapporten om selskabsskatteoplysninger

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for de øverste modervirksomheder eller de separate virksomheder omhandlet i artikel 48b, stk. 1, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til national ret, har kollektivt ansvar for at sikre, at rapporten om selskabsskatteoplysninger udarbejdes, offentliggøres og gøres tilgængelig i overensstemmelse med artikel 48b, 48c og 48d.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for dattervirksomhederne omhandlet i nærværende direktivs artikel 48b, stk. 4, og den person eller de personer, der har ansvaret for at opfylde de i artikel 41 i direktiv (EU) 2017/1132 foreskrevne offentlighedsformaliteter for filialer som omhandlet i nærværende direktivs artikel 48b, stk. 5, og som handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til national ret, har kollektivt ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at rapporten om selskabsskatteoplysninger udarbejdes på en måde, der er forenelig med eller i overensstemmelse med, alt efter hvad der er relevant, artikel 48b og 48c, og at den offentliggøres og gøres tilgængelig i overensstemmelse med artikel 48d.

Artikel 48f

Erklæring fra revisor

Hvor det kræves, at regnskabet i en virksomhed, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, revideres af en eller flere revisorer eller et eller flere revisionsfirmaer, stiller medlemsstaterne krav om, at det i revisionspåtegningen anføres, om virksomheden i regnskabsåret før det regnskabsår, for hvilket det revisionspligtige regnskab er udarbejdet, var forpligtet til i henhold til artikel 48b at offentliggøre en rapport om selskabsskatteoplysninger, og om rapporten i så fald blev offentliggjort i overensstemmelse med artikel 48d.

Artikel 48g

Startdato for rapportering af selskabsskatteoplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale love og administrative bestemmelser, der gennemfører artikel 48a-48f, senest finder anvendelse fra den første dag i det førstkommende regnskabsår, der begynder den 22. juni 2024 eller derefter.

Artikel 48h

Revisionsklausul

Senest den 22. juni 2027 forelægger Kommissionen en rapport om overholdelsen og virkningen af rapporteringsforpligtelserne fastsat i artikel 48a-48f og, under hensyntagen til situationen på OECD-plan, behovet for at sikre, at der er en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed og behovet for at bevare og sikre et konkurrencepræget miljø for virksomheder og private investeringer, undersøger og vurderer Kommissionen navnlig, om det vil være hensigtsmæssigt at udvide forpligtelsen fastsat i artikel 48b til at rapportere selskabsskatteoplysninger til også at omfatte store virksomheder og store koncerner som defineret i henholdsvis artikel 3, stk. 4 og 7, og at udvide indholdet af rapporten om selskabsskatteoplysninger fastsat i artikel 48c for at medtage yderligere oplysninger. Kommissionen vurderer i denne rapport også, hvordan dette direktivs effektivitet påvirkes af, at skatteoplysninger præsenteres i samlet form for skattejurisdiktioner i tredjelande som fastsat i artikel 48c, stk. 5, og af, at der midlertidigt kan udelades oplysninger, jf. artikel 48c, stk. 6.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet rapporten, ledsaget, hvor det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(**) Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).«

3) I artikel 49 indsættes følgende stykke:

»3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

_____

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 22. juni 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2021.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
D.M. SASSOLI	A. LOGAR
Formand	Formand